

Abstrakt

Disertační práce se zabývá tématem z oblasti volební geografie, která náleží k širšímu oboru geografie politické.

Základní hypotézu práce tvoří předpoklad, že postkomunistické země střední a východní Evropy prošly za 25 let svého postkomunistického období vývojem, který je dovedl ke stavu, kdy zákonitosti volební geografie platné v západní části evropského kontinentu jsou relevantní i v postkomunistickém prostoru.

Tuto hypotézu práce ověřuje na třech samostatných oblastech výzkumu. První část práce proto tvoří analýza volební geografie zakladatelských voleb v 17 post-komunistických zemích (včetně NDR). Pomocí metod volební geografie jsou volby v každé zemi zkoumány a země jsou podle výsledků zkoumání rozděleny do skupin podle charakteru volební geografie zakladatelských voleb.

V druhé části je zkoumána volební geografie hlavních měst postkomunistických zemí. U každého hlavního města je posuzován jeho podíl na celostátním elektorátu, je měřena jeho odlišnost od zbytku země pomocí indexu odlišnosti a je analyzována síla jednotlivých stranických rodin pomocí koeficientu úspěšnosti v hlavním městě. Na základě těchto tří proměnných je učiněn pokus o kategorizaci hlavních měst postkomunistických zemí.

Třetí oblastí, v níž je postkomunistická volební geografie zkoumána, je variabilita volebních výsledků v rámci jednotlivých zemí. Tato variabilita je měřena pomocí variačního koeficientu a je zkoumán její vývoj v čase. Samostatnou část disertace tvoří mapová část, která je věnována historickým výsledkům voleb v České republice.

Závěry jednotlivých kapitol potvrzují předpoklad vyslovený v hypotéze, že volební geografie v postkomunistických zemích se přes některá specifika přiblížila zákonitostem v jiných evropských státech.